XXVIII. évfolyam 68. szám
A. D. 2022. március

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok értesítője

„Istennek a fia támadt fel, akinek van hatalma...”

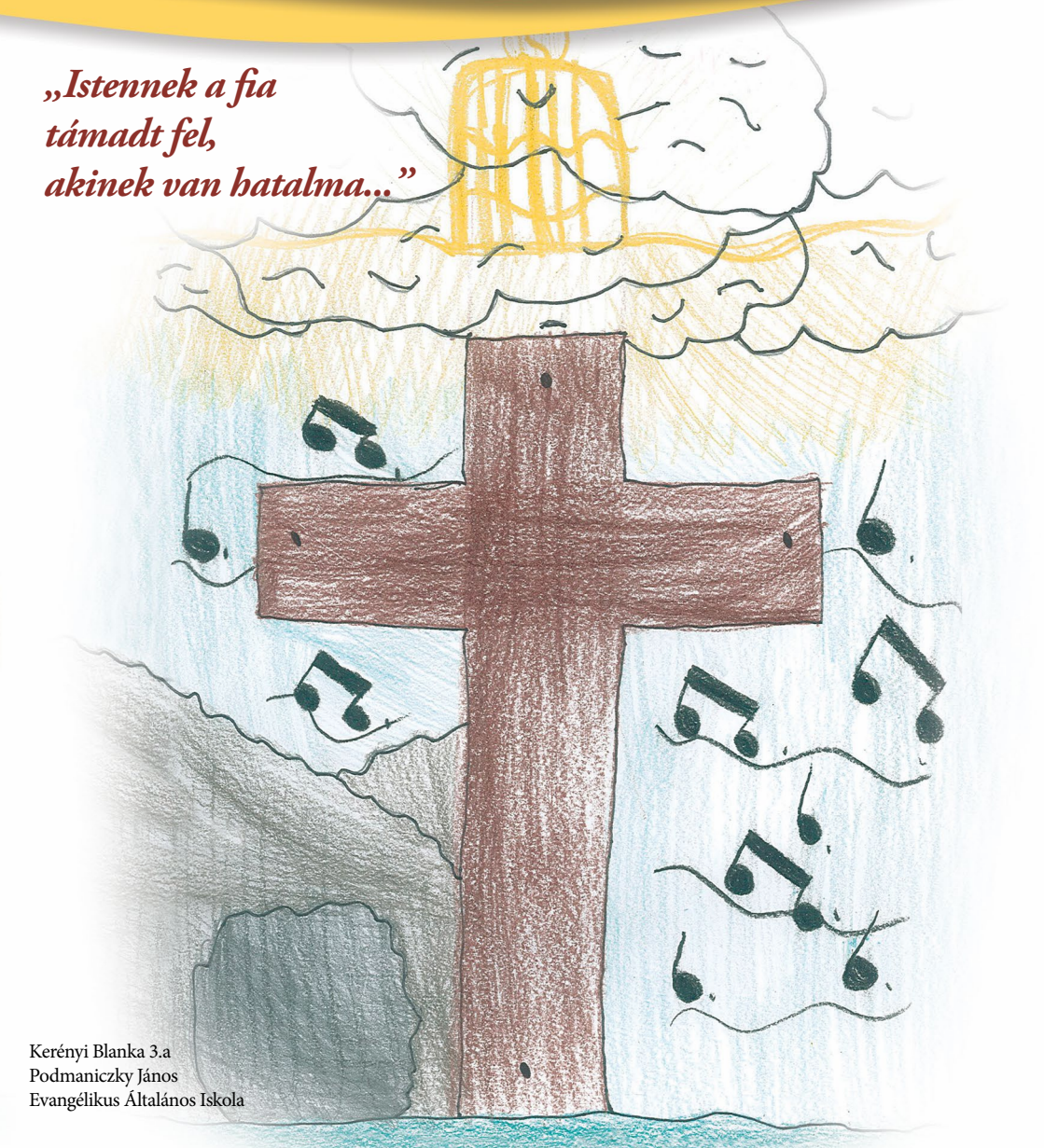

Kerényi Blanka 3.a
Podmaniczky János
Evangélikus Általános Iskola

NAGYCSÜTÖRTÖK

Nagyné Szeker Éva

EGYÜTT VACSORÁZUNK!

Egy éjszaka dörömböltek egy firenzei kolostor kapuján. Mit keresel? – kérdezte a kapus. A békémet! – felelte a középkor nagy költője, Dante, aki a költeményeiben is ezt kereste. Ezért bolyongott mindenfele, de nem lelt megnyugvásra.

Az életünk folyamán keressük a belső békénket, a lelkünk nyugalmát. Hogy annak megtalálásáért ki hol és hogyan kopogtat, az nagyon különböző és változó lehet. Mit keresel? Talán sohasem tettük fel ezt a kérdést Jézusnak, pedig Ő is rögtön válaszolna: téged! Vajon megtalálhat-e? Nem dörömböl, csak csendesen szólít, vár. Közösségteremtő baráti közeledéssel, harmóniát teremtő lelkével.

Laodíceában volt egy kis keresztyén közösség, amelyet Jézus János apostolon keresztül feddett meg, mert fájt neki, hogy az ott élők egyre közömbösebbek lettek iránta. Meghökkentő Jézus türelmes szeretete, amellyel a lelkére beszél az embernek. Döbbenetes egyensúllyal tud dorgálni, ugyanakkor szeretetébe vonni. Csodálatra méltó a le nem mondó kitartása irántunk. Sokan nem engedik, hogy kiteljesedjen a lelkükben, s épp emiatt nem lelik meg a békéjüket, a lelki egyensúlyukat.

Az ókori gondolkodás szerint együtt étkezni valakivel, az a legbensőségesebb életközösséget jelentette. Jézus erre vágyik. A legszorosabb, legőszintébb kapcsolatot akarja megteremteni egyen-egyenként minden emberrel. Mindenkori személyes jelenlétét, valójának érzékelését ajándékozta nagycsütörtökön a világ számára. Az előtt az utolsó vacsora előtt, amelyet csak a szűk baráti körrel töltött, a tanítványok azt kérdezték: hol készítsék el a hagyományoknak megfelelően az ünnepet jelentő vacsorát? Mindent a „protokoll" szerint készítettek elő, de a múltat idéző vacsora Jézus szavai által idősíkot váltott: mindenkori jelenné és egyben távlattá alakult. Jézus megterítette a világ legnagyobb asztalát, s azon mindenki talál táplálékot.

A táplálék maga Jézus, aki nem titkolta el a mindenkori szándékát. Azt, hogy Ő velem akar lenni, a részemmé akar válni. Az úrvacsora örökös karácsony, mert akit a betlehemi gyermekben kaptunk, ő ugyanaz a kenyérben és a borban. Nem a ruhácskájának egy darabja vagy egy hajtincs, hanem Ő maga. Az úrvacsora az örök húsvét, mert nem csupán egy darabot őrzünk a keresztjéből, vagy egy tövist a koszorújából, vagy egy szilánkot az oldalába fúródott lándzsából, hanem az a Jézus, akinek a szava – „élek" – megtartó erő lett. Az úrvacsora az örök pünkösd is. Segít szélesre tárni az ajtót, kinyitni a szemet, a fület, az értelmet, az emberi lelket, hogy bejuthasson oda Jézus.

„ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem" (*Jelenések könyve 3,20*)

A „ha" szó kemény kő, ellenálló erő lehet. „Ha megszeretlek, kopogtatás nélkül bejöhetsz hozzám, de gondold jól meg, bántana, ha azután sokáig elkerülnél." (József Attila) Jézus jól meggondolta! Nem az ember keresi Jézust, hanem Ő keres minket. Újra és újra, hogy együtt vacsorázzunk és Benne megleljük a békességünket.

NAGYPÉNTEK

Bácskai Károly

„ÍME, AZ EMBER!" (*JÁNOS EVANGÉLIUMA 19,5*)

Pilátus kiszolgáltatja Jézust. A Mel Gibson-féle *A Passió* című filmben látványos ez a jelenet is. Az eseményben nem a szövegre kerül a hangsúly, maga az esemény a hangsúlyos: tessék, itt van, akit akartok, elétek állítom ismét, *ecce homo!* A római helytartó itt nem Cicero örökségeként mutatkozik be. Tőmondatokban fogalmazó, parancsokat osztó katonatiszthez hasonlít, nem pedig szónokhoz. Mégis, talán ezért az egy mondatért kerülhetett bele Pilátus a Credóba.

Íme, az ember! Egy jelentéktelennek tűnő mondat, amelyben mégis ott tátong az emberi lét minden mélysége és ott magasodik annak minden méltósága. Egykor rövid bejelentés a jeruzsálemi helytartóságot övező hangzavarban, mégis lenyűgözve véljük hallani minduntalan Munkácsy hasonló című festménye előtt a Déri Múzeumban, Debrecenben.

Jézus körül mindenki mozog. A főpapok elszántak. Pilátus bizonytalan. A nép kiált, az öklét rázza. Ő pedig a szöges korbácstól sebzetten, csendben és véresen, reszketegen, ámde mozdulatlanul áll a középen.

Úgy látszik, hogy a jogalkalmazás szeszélye folytán, noha méltatlanul, ő az események kiszolgáltatottja. Ő a szenvedő alany, az ő passiója játszódik, és egyáltalán nem játékosan. Meglehet, mindeközben észre sem vesszük, hogy a csendes mozdulatlansággal szemben Jézus mégis tevékeny. Passiója, passzivitása ellenére talán most a legaktívabb, a leginkább tetterős. Benne és általa Isten cselekszik. Így és itt teszi éppen a legtöbbet az emberért. A filmben, a Munkácsy-képen, az evangéliumi jelenetben nem szól semmit, csak megáll némán. Ámde az egyszerű, mozdulatlan létezés maga alkotás lehet!

Mi szánjuk a szenvedő, a passzív Jézust, holott ő az erőszakos ide-oda lökdöstetés, a történelem és a sors fordulatai között „alkotja meg önmagát", vagyis a jelen órákban tölti be küldetését és teljesíti be az Atya akaratát. Ehhez méltán illik a mutatószó: *ecce*, íme! Körülötte nincs nyugalom, neki azonban békessége van. Jézusnak ez a békessége is nagypéntekhez tartozik! „…vihar, Örök hullámzás a víz felszíne. De lent a mélyben háborítlanul Pihen a tenger s az ember szíve, Hadd hullámozzék a víz felszíne. Békesség Istentől" – írja Reményik Sándor (Békesség Istentől).

Ha nem tudunk semmi látványosat mutatni vagy megtenni, legyünk legalább békességben! Ha passzivitásra kényszerülünk, ha szenvedünk, emlékezzünk arra, hogy az engedelmes élet, a megkötözöttségünk vállalása is aktivitás, alkotás és cselekvés lehet. Elképzelhető, hogy küldetésünket éppen így és ezáltal tölthetjük be maradéktalanul.

„Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia!" – erősködtek a nép tagjai közül a legmerészebbek és a legtekintélyesebbek. „Semmiféle bűnt nem találok benne" – mondta Pilátus. 2022 nagypéntekén, a szüntelenül táguló világban, amelyben Hérakleitosz, az ókori dialektikus és ösztönös materialista szerint *panta rhei* (minden mozog), érkezzünk meg a mozdulatlanságával is alkotó Jézushoz! Benne nincs semmi bűn, ezért belőle soha nem lehet kiábrándulni.

B. Pintér Márta

„MÉRT NINCSEN HÚSVÉTI HITED?!”

Túrmezei Erzsébet diakonissza-költőnk Húsvéti híradás című versének kérdésére szinte „rímel” az írásomhoz mellékelt grafika. Az illusztráció Amerikában élő lutheránus testvéreink liturgikus könyvéhez készült, s azt a jelenetet örökíti meg, amelyről Lukács evangélista így tudósított: az „*asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak, de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik.*” (*Lukács 24,10–11*) A képen ott látjuk talán éppen a magdalai Máriát, amint rámutat az üres sírra, és a tanítványt, kezének hárító mozdulatával, aki a ténnyel szemben is tagad. A grafikus egyszerű eszközzel, mégis kifejezően ábrázolja a férfi szájának egyenes vonalával a csodát elfogadni képtelen ember hitetlenségét.

Ez a tagadás végigkíséri az emberi történelmet, sőt a hívők életét is. Már Pál apostolnak is ezzel a kétségeskedéssel kellett küzdenie a munkálkodása nyomán megalakult keresztény közösségekben. Pedig akkor még éltek a szemtanúk, azok a tanítványok, akik látták az Urat. Ők, akik személyesen találkoztak a Feltámadottal, tettek bizonyságot arról, hogy Jézus számunkra is legyőzte a halált. Pálnak mégis így kellett írnia a korinthusiaknak: „*Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak?*” (*1Korinthus 15,12*)

A húsvéti hit éppen erről szól. Arról, hogy tudom, enyém a feltámadás, az örök élet. Jézus szerezte meg keresztjével és a halálon aratott győzelmével. Az ünnep ez elé a kérdés elé állít: valóban hiszem, amit a gyülekezettel együtt vasárnaponként megvallok, hogy „*Hiszem … a test feltámadását, és az örök életet.*”? (Apostoli hitvallás) Enyém a „diadalmas mámor”, amikor éneklem a jól ismert húsvéti korált: „Győzelmet vettél, ó, Feltámadott!”? (Evangélikus énekeskönyv, 388. sz. ének)

A mellékelt kép nem az örömteli diadalt sugározza. Itt nincs ujjongás, csak az egymásnak feszülő érzések: a merev elutasítás és a kétségbeesett meggyőzni vágyás. Az is lehet, hogy ez a kettős érzés éppen bennünk kavarog. Szeretnénk hinni a csodát, de valamiért mégis ellenállunk annak, hogy Isten ígéretére hagyatkozzunk. … Isten őrizzen meg bennünket egy ilyen húsvéti ünnepléstől!

Túrmezei Erzsébet idézett verse éppen ebben ad útmutatást. Honnan lehet húsvéti hitünk? Magától a Feltámadottól, ha Őt kérjük, aki a Lélek által győz meg bennünket hatalmáról és a diadalról.

Nem hallod a feltámadott hívását?
Nem hallod igéjét, vigasztalását?
Ő minden benne hívőn segített!
Mért nincsen húsvéti hited?!
Szólj, diadalmas ének,
és szárnyalj, mint a szél!
Szállj északnak és délnek,
és hirdesd: Jézus él!
Az élő Krisztus Jézus
jár velünk szüntelen.
Ha szent nyomába lépünk,
mienk a győzelem!

„JÉZUS NEM HIÁBA HALT MEG”

A FELTÁMADÁS – GYEREKSZEMMEL

„A gyermekek állnak Istennel a legjobb lábon életük és hitük szerint. Mi, vén bolondok, gyötörjük magunkat, és a szívünket hasogatjuk az igéről vitázván – vajon igaz-e? hogyan lehetséges? –, amelyet a gyermekek együgyű, tiszta hitükkel bizonyosnak és igaznak tartanak, s nem kételkednek benne” – mondja Luther.[1]

Igaz ez Jézus feltámadását illetően is. A gyerekek gyakran a felnőtteket is megszégyenítő módon tudják megfogalmazni az ezzel kapcsolatos gondolataikat, hitüket. Az alsó tagozatosok inkább rajzokban, a felsősök verbálisan is. A felső tagozaton diákjaink a sareptai özvegy történetével (*1Kir 17,8–24*) is megismerkedtek, amelyben Illés próféta életre kelti az özvegy fiát. A feldolgozás során Jézus feltámadásával is foglalkoztunk. Jelesül azzal, hogy szerintük mi a különbség az özvegy fiának feltámasztása és Jézus feltámadása között. Továbbá, hogy mit jelent a számukra Jézus Krisztus feltámadása.

Íme, egy csokorra való a válaszokból:

„Jézus feltámadása meg volt írva, a fiúé meg nem.”

„Jézust egy barlangba rakták, és keresztre feszítették előtte.”

„A fiút ember támasztotta föl, míg Isten csak úgy feltámadt. Istennek ehhez három nap kellett, míg a fiút egyből feltámasztották.”

„Jézus megváltotta a világot a bűntől, de a sareptai özvegy fia nem.”

„A sareptai özvegy fiát Illés csak meggyógyította, de Jézus a keresztre ment azért, hogy mi éljünk.”

„A gyerek beteg volt, Jézus meg nem.”

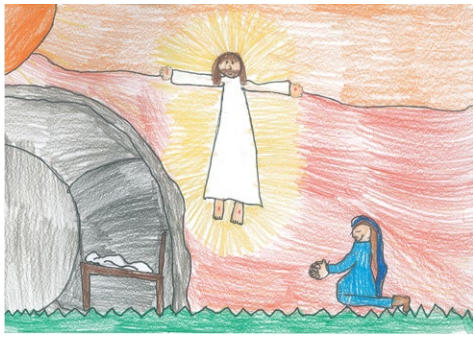

Csörögi Hanna 3.a

Kovács Szofi 3.a

„Istennek a fia támadt fel, akinek van hatalma, a sareptai özvegy fiának meg nincs.”

„Jézust közvetlenül Isten támasztotta fel, azonban a sareptai özvegy fiát Illésen keresztül támasztotta fel Isten.”

Számomra Jézus feltámadása azt jelenti, hogy

„Isten szeret minket, és Jézus nem hiába halt meg.”

„Tudom, kiben kell hinni, és tudom, hogy mindenhol ott lesz velem.”

„Tudom, hogy e világ után van egy másik élet.”

„A halál után Jézus biztosított nekünk egy helyet.”

„Jézus a Megváltó, a Szabadító, és igéjének soha nem lesz vége. Isten igéje mindennél erősebb.”

„Számomra megkönnyebbülést jelent, mivel ez segít elhinni és felfogni Isten hatalmát és mindenhatóságát. Engem nagyon jó érzéssel tölt el, hogy olyan kezében vagyok, aki még a halálból is képes feltámasztani az embereket.”

„A kedves kisgyermekek […] amit hallanak Krisztusról, az eljövendő életről, abban együgyűen hisznek, minden kételkedés nélkül, és vidáman beszélnek róla. Ezért Krisztus minket, időseket komolyan arra int, kövessük a gyermekek példáját.”[2]

Összeállította: Szunyoghy Györgyi és Hegedűs Zsuzsa
Podmaniczky János Evangélikus Általános Iskola

1 Luther Válogatott Művek 8. Asztali beszélgetések. Budapest, 2014. 68. oldal
2 uo. 148. oldal

Reck Orsolya

KÖZÖSSÉG A LEGKISEBBEKNEK ÉS A SZÜLEIKNEK

A baba-mama kört évek óta egy-egy laikus gyülekezeti tag, anyuka vezeti, aki maga is kisgyermekével van otthon. Ebben az évben én vállaltam el ezt a feladatot. Immáron harmadik éve igyekszem összefogni a kisgyerekesek közösségét. Az első két évben társszervezőként, még kisfiammal, aki januárban lett négyéves, idén már egyedül a kislányommal, aki márciusban lesz egyéves. A gyerkőcök születése előtt matematika–informatika szakos tanárként dolgoztam a kerület egyik általános iskolájában. Régi keresztúri evangélikus családból származom, ezért sok minden köt ide, bár jelenleg Pécelen lakunk.

Az alkalmakat pár mondatos beszélgetésekkel kezdjük, míg mindannyian összegyűlünk, utána a mondókázás és a közös éneklés következik. Ez a bemelegítés, feloldás ideje is, majd következhet egy lazább vagy mélyebb beszélgetés a megadott témáról, és az azzal kapcsolatos bibliai szövegről. A tematikát rugalmasan állítom össze, hogy a tagokkal együtt választhassuk ki a számunkra érdekes és vonzó kérdéseket. Egy szokványos baba-mama körtől annyiban különbözik a miénk, hogy nemcsak gyermekünkről és magunkról osztunk meg gondolatokat, hanem Istennel és a gyülekezettel való kapcsolatunkról is. A tervezett témáink közül néhány: szerepek a családban; konfliktusok a családban; ünnep a családban; a „kütyük” világában – digitális autizmus; a hiszti kezelése játékos neveléssel; taníts imádkozni!; önállóságra nevelés; a mesék világa. Ezekhez igyekszem mindig egy-egy bibliai történetet is csatolni, így beszélhetünk Isten szándékáról, segítségéről az életünkben.

A foglalkozások célja, hogy közösséget hozzunk létre, amely a hétköznapokban is élő összeköttetést jelent a szülők között. Sajnos ebben a járványos időszakban megtapasztaltam, mennyire nehéz összefogni egy kisebb közösséget. Az első időszakban kipróbáltuk, milyen lenne, ha online térben találkoznánk. Meglepetésemre ekkor többen összegyűltünk, hiszen az adott időpontban csak be kellett jelentkezni. Egy idő után viszont megtapasztaltuk, hogy a kicsik mellett nagyon nehéz, hiszen őket nem kötötte le az ilyenfajta mondókázás, éneklés. Jobban igényelték, hogy velük foglalkozzunk, ne pedig a „képernyőnek” beszéljünk. Úgy gondolom, ez volt az egyik oka, hogy később aki bejelentkezett az online alkalomra, inkább gyerkőc nélkül tette. Ritkultak a bejelentkezők, ritkultak az alkalmak…

Most, hogy újra lehet személyesen találkozni, igyekszünk minden lehetőséget kihasználni a találkozásra. Az őszi, téli betegeskedések azonban sok esetben közbe szólnak. Bizakodva várom a tavaszi időszakot, hogy megerősödve, újult erővel, akár a szabadban – közös játszóterezéssel, patakparti sétákkal, stb. – ismét együtt tudjunk lenni.

A baba-mama kör lehetőséget ad, hogy elfogadó környezetben, hatalmas játszószőnyegen, játékokkal körülvéve tudunk beszélgetni, miközben nem jelent gondot a gyerekek etetése, pelenkázása sem. Minden kisgyermekesnek ajánlom ezt a lehetőséget, mert jó hangulatban, barátságos légkörben vidámabban telnek a mindennapok. Ingyenes lehetőség a közös kikapcsolódásra, beszélgetésre, ismerkedésre.

Alkalmainkat kéthetente, szerdán 10 órától tartjuk a Bakancsos utcai gyülekezeti teremben. Szeretettel várjuk a legkisebbeket és szüleiket!

Schádné Kósa Ágnes

KERESSÜK MINDENBEN A JÓT!

GONDOLATOK A NIKODÉMUSOK ÓRÁJA KAPCSÁN

A covid járvány elterjedésének számomra két jó hozadéka volt. Az egyik, hogy templomaink bezárásával szinte egy időben egyházunk elindította az online istentiszteleteket. Így nem kellett lemondani a heti istentiszteletekről, de még válogathattunk is a különböző lelkészek prédikációi közül. Élvezettel hallgattam meg különböző lelkészek igehirdetését ugyanarról az igéről, mert mindegyikük kicsit más gondolatot emelt ki, mást helyezett előtérbe.

Szerencsére a járvány enyhülésével nem tűntek el teljesen az online istentiszteletek, a mai napig sok igehirdetés hallgatható meg ilyen módon. Természetesen ezek nem pótolják a személyes együttléteket, az úrvacsoravételt, a számunkra kedves templomaink hangulatát, az orgonaszót. Remélhetőleg nem leszünk többet kizárva templomainkból.

A másik jó dolog számomra az online bibliaórák, az úgynevezett Nikodémus-körök beindítása volt. Ezek ma is így, csütörtök esténként, a számítógépek előtt ülve zajlanak. Egyik héten Jézus példázatait vesszük sorra a kör vezetőjével, Zászkaliczky Palival, aki több szempont szerint elemzi azokat. Sok mindenre rávilágít, amire mi nem is gondolnánk, majd mi is elmondhatjuk a véleményünket és a gondolatainkat. Érdekes meghallgatni a többiek reakcióját, érzéseit.

Én kisgyerek koromtól járok templomba, ezért úgy gondoltam, hogy nekem nem nagyon tudnak már újat mondani a példázatokról, különösen a tékozló fiú történetéről. De rá kellett jönnöm, hogy ez nem így van, nagyképűség volt ezt gondolni. Mindig meg lehet hallani valami mást, amire addig nem is figyeltünk. Pali olyan új nézőpontból – a testvér oldaláról – közelítette meg ezt a történetet, amit alig szoktunk boncolgatni: vajon mit gondol ez a fiú, és miért nem örül testvére megtérésének?

Nem vagyunk-e néha mi is hasonlók ehhez a testvérhez? Nem ítélkezünk-e, nem háborodunk-e fel időnként, mert úgy érezzük, a másik ember érdemtelenül vívta ki Isten nagyobb figyelmét, pedig „mi jobbak vagyunk”? Ítélkezünk, pedig megkaptuk a parancsot: „*Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek.*” (*Máté evangéliuma 7,1*)

Reménységet kaphatunk, hogy mindig van tovább, mindig lehet feljebb kerülni, nyerhetünk bűnbocsánatot. Csak meg kell hallani a hívó szót.

A másik héten Koczor Kinga tart bibliaórát. Ez kicsit más jellegű alkalom, amelyen az Ószövetséget vesszük tematikusan. Nem szeretnék általánosítani, de szerintem kevésbé ismerjük a Bibliának ezt a részét. Ezért is nagyon hasznos, hogy együtt próbáljuk meg értelmezni, a mai életünkre átfordítani a tanításait, tanulságait, s ez sokszor nem egyszerű feladat. Nagyon érdekes, gondolatébresztő együttlétek ezek is, amelyen szintén az internet segítségével vehetünk részt.

Eleinte furcsa volt a „levegőbe” beszélve hozzászólni, mivel a többiek arcát csak a képernyőn látni, de ez csak szokás kérdése. Biztatok mindenkit, hogy minél többen használjuk ki ezeket a lehetőségeket, szóljunk hozzá a témákhoz, hiszen hasznosan eltöltött idő ez, és segítséget ad a mindennapjainkban.

Zászkaliczky Pál

AZ INVOCAVIT-PRÉDIKÁCIÓK

Lapunk karácsonyi számában Luthert Wartburg várában hagytuk, ahol elmélyülten dolgozott az Újszövetség fordításán. Távollétében azonban Wittenbergben rossz irányba fordultak az események.

Luthernek kezdetben nagyon jó munkatársa volt egyetemi tanártársa, Andreas Bodenstein, aki Karlstadt néven vonult be a reformáció történetébe. 1512-ben Luther nála szerzett teológiai doktori fokozatot. Az 1519-ben tartott lipcsei vitán még együtt szálltak szembe nyilvánosan Johannes Eck ingolstadti professzorral. Karlstadt gondolkodása azonban jelentősen eltávolodott az induláshoz képest, és egyre gyakrabban került vitába Lutherrel.

Az 1521-es wormsi birodalmi gyűlés után, Luther távollétében Karlstadt radikális gyakorlati reformokat hirdetett a wittenbergieknek: a mise német nyelven való celebrálását, a cölibátus eltörlését, és a szentképek hasznának tagadását hirdette, ami valószínűleg az első képrombolási akciót váltotta ki. A városban zavargások törtek ki, emiatt Luther 1522 kora tavaszán aggódva tért vissza Wartburgból Wittenbergben, ahol sikerült tisztáznia a helyzetet és megnyugtatni a közhangulatot. Március 9-től, böjt első vasárnapjától kezdve nyolc napon át hirdette az igét a városi templomban. Ezeket a prédikációkat nevezzük – a kezdő vasárnap latin neve után – Invocavit-prédikációknak.[1] A lázongó városi lakosság lassan lenyugodott, és helyreállt a rend. Karlstadtot eltiltották a prédikálástól, és nem sokkal később elhagyta a várost.

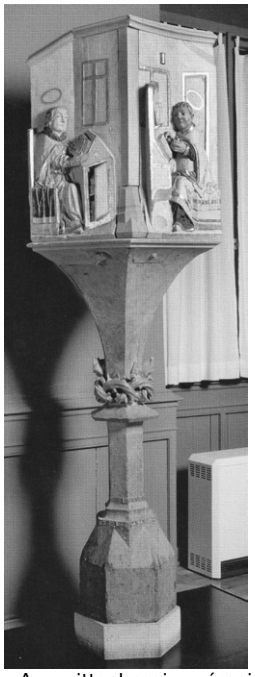

A wittenbergi városi templom szószéke, ahonnan Luther Invocavit-prédikációi elhangzottak.

De nemcsak a közéleti helyzet megváltoztatása miatt fontosak ezek az igehirdetések. Luther ezekben fejti ki részletesen a lényeges és nem lényeges kérdések közötti különbségtétel fontosságát. Melyek azok, amelyekben nem szabad engedni, és melyek azok, amelyeken nem múlik az üdvösség, tehát meg szabad engedni a különböző gondolatok egymás mellett élését.

Meglepően indít: „Mindannyiunkat kikér a halál, de egyikünk sem a másik helyett hal meg, hanem önnönmagáért. Ordibálhatunk ugyan egymás fülébe, de mindenkinek önmagáért kell helytállnia a halál idején.” Örökérvényű figyelmeztetés ez. A keresztyén szabadság helyes értelmezéséről így szól: „Ne azt nézzétek tehát, hogy mihez lenne jogotok, hanem azt, hogy mi kedvez és használ testvéreiteknek.” Beszél a képek szerepéről, a hit terjesztésében az erőszak kerüléséről, a misékkel való visszaélésekről, a papi nőtlenségről, a böjtölési szokásokról, a két szín alatti úrvacsoráról, a gyónásról. Attól függ a dolgok megítélése, hogyan tekintünk rá, például „a feszület, mely itt áll, nem az én Istenem, hanem csupán egy jel, hiszen az én Istenem a mennyekben van”. Figyelmeztet, hogy a külsőségekből ne legyen képmutatás.

Emberi kapcsolatainkban legyen minta Isten szeretete: „Isten viszont csakis tisztán szeretetben és jótéteményekben részesített minket, hiszen Krisztus igazságosságát és mindenét, amije volt, latba vetette és odaadta értünk, kiárasztotta ránk minden jóságát, melynek nagyságát fölmérni senki sem képes; még az angyalok sem tudják fölfogni és megérteni, mert Isten a szeretet földtől az égig magasló izzó kemencéje.”

1 A nyolc prédikáció megjelent magyarul, lásd Luther Válogatott Művek 6. Prédikációk. Budapest, 2015. 215–242. oldal

Koczor Kinga

„ITT LELKI ÉLETRE IS VAN LEHETŐSÉG…”

Interjú Reckné Bielik Máriával, a nőszövetség elnökével

A nőszövetség igen régi múltra tekint vissza a rákoskeresztúri gyülekezetben.

A dédnagymamám még az első nőszövetségnek volt a tagja. Az 1930-as években megalakult csoport a közösség lelkiségének erősítése mellett a szegények segítését tűzte ki céljául. A 2012-ben, 71 éves szünet után újjáalakult nőegylet már más feladatokat lát el. Ezek közé tartozik a különböző gyülekezeti alkalmak előkészítése, a templom, valamint a gyülekezeti helyiségek, a konyha kitakarítása. Lelkesen készültünk az egyházmegyei lelkészi munkaközösség látogatására és az adventi könyvvásárra is, de a járványhelyzet miatt sok programot le kellett mondani. Sajnos idén februárban a Melczer-bál is elmaradt, így ezen sem tudtunk szolgálni.

Hogyan zajlanak a nőszövetségi ülések?

A gyűléseinknek öröklött menete van. Elődöm, Sziklai Istvánné Filipszki Katalin tíz éven keresztül vezette a nőszövetséget, és az általa bevezetett rendet követjük változatlanul: egy rövid áhítattal kezdjük az alkalmakat, amelyben igei magyarázat hangzik el. Ezután beszéljük meg az aktuális feladatokat, vállalásokat. Általában 12-13 aktív tagja van a közösségünknek. Az állandó feladatainkat igyekszünk igény szerint bővíteni. Felvetődött például az idősgondozás kérdése is, ám ehhez az szükséges, hogy minél több asszonyt be tudjunk kapcsolni a tevékenységünkbe. Szeretettel várunk mindenkit, a fiatalabb korosztály tagjait is.

Mit tud nyújtani a csoport az újonnan becsatlakozóknak?

Ez egy jó kis közösség. Fontos számunkra, hogy tudjunk egymásról, legyen plusz kötődés közöttünk. A terempakolás során jókat beszélgetünk, és a borítékolás, a könyvárusítás is jókedvvel telt. Mindig jól érezzük magunkat, ha együtt vagyunk. Itt lelki életre is van lehetőség, Isten közelségében lehetünk. Az asszonykör tagjai nem érzik idegennek magukat a templomban, hiszen barátok, ismerősök körében vannak. Úgy gondolom, hogy minél több közösségben mozog valaki, annál lassabban következik be az öregedése.

Mióta kapcsolódsz a gyülekezethez?

Ide születtem, keresztségem óta tagja vagyok az evangélikus gyülekezetnek. Szüleim, nagyszüleim, dédszüleim ezer szállal kötődtek a gyülekezethez. Gyermekként bibliakörre jártam, amin nem voltunk sokan, de testvéri-baráti közösség volt, Ruff Lujza néni tartotta. Azután Mirák Józsi bácsi a vasárnapi iskolát. Itt konfirmáltam.

Miben látod a gyülekezet erősségét?

Gyerekkorom óta sok minden megváltozott. Annak idején a szeretetvendégségeken tömve volt a gyülekezeti terem, és vasárnaponként sokkal többen jártak templomba. Mára más lett az emberek hozzáállása. Kevesen vagyunk, de épp emiatt személyesebbek a találkozások. Szeker Éva lelkésznő személyre szabottan tudja kezelni az embereket, a helyzeteket, nyitottan hallgatja meg a problémáimat. Családi alkalmainkon, az esküvőkön, búcsúztatásokon is ezt a személyes hangvételt tapasztaltam meg lelkészünktől.

Mi az, amit fontosnak tartasz magadról elmondani?

Harmincnyolc évig a Zrínyi Miklós Általános Iskolában tanítottam matematikát és kémiát. 2013-tól család- és gyermekvédő tanárként is dolgoztam. Ezt a képzést azért végeztem el, hogy közelebb kerüljek azokhoz, akiknek családi problémáik vannak, akiknek a szülői háttere nem megfelelő, akik elvesznek egyedül a világban. Gyakorló pedagógusként az evangélikus iskola igazgatótanácsának a munkájában is kezdettől fogva részt veszek.

>>

>> A családomért ezer hálával tartozom Istennek: három gyönyörű unokám óriási kincs. Nyugdíjasként a háztartáson és a kerti munkákon kívül az unokákkal való foglalatosság tölti ki a heteimet. Szívesen kirándulok, futok, olvasok. Újabban horgolok, mégpedig amigurumi állatfigurákat.

Mi az, ami erősít Téged a mindennapokban?

A napi igében mindig találok valamit, ami megragad. Van egy énekünk is, ami gyakran eszembe jut, amikor azt érzem, hogy bizonyos helyzetekben rá kell hagyatkoznom Istenre. Így szól: „Rád bízom sorsomat, Uram mindhalálig, akárhogy intézed, csak javamra válik; Gond, bánat, ha olykor el is szomorított, Te jóra fordítod." (Evangélikus énekeskönyv, 354. sz. ének). Emellett a mondás is él bennem: Segíts magadon, Isten is megsegít! Nekünk is tennünk, lépnünk kell, miközben Istenre támaszkodunk.

Sámel László

TÖRŐDJ A LELKEDDEL!

Ez a felirat áll az Erzsébet híd pesti hídfőjénél álló főplébánia homlokzatán, mely még a nagy belvárosi forgatagban is megragadja a tekintetünket.

Nézzünk őszintén a tükörbe! Ha ma kellene megállni Isten ítélőszéke előtt, mit mondanánk személyes lelki és gyülekezeti életünkről? Hol helyezkedünk el a skálán, amelynek az egyik végpontja a mindennapi bibliaolvasás, a másik végpontja pedig az évi kétszeri (karácsonyi és húsvéti) templomba menetel. Lehet, hogy többen teljes meggyőződéssel még el is kezdenék megindokolni, hogy miért nem fért bele az életükbe az Isten és a gyülekezet felé való kapcsolat, hiszen számtalan problémával küszködünk nap mint nap: a megélhetéssel, a gyermek iskolai programjainak és a továbbtanulásának támogatásával, vagy éppen betegséggel… most meg, mindezek tetejébe még a covid x-edik hullámával is.

Emlékezzünk Jézus szavaira: ***„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?"*** (*Máté evangéliuma 16,26*)

Én magam több évig abban a tudatban éltem, hogy minek menjek templomba, vagy minek is járnék bármilyen hétközi alkalomra, hiszen az én hitem „rendben van": hiszek Istenben és ez messze elégséges, nincs másra szükségem. Akkor még nem láttam, milyen önző voltam. Hiszen a hitből fakadó szeretetet az embertársaink és Krisztus egyházának építése felé tudjuk megélni.

Vizsgáljuk meg, hogy a hitünk milyen cselekedetekre sarkall minket embertársaink és a lelki közösségünk felé: ***„Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül."*** (*Jakab levele 2,26*)

Határozzuk el, hogy tudatosan törődünk a lelki életünkkel! Ne hagyjuk, hogy e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtsa az igét a szívünkben!

Egyházközségünk számos lehetőséget biztosít a hitünk és a gyülekezetünk építésére: baba-mama kör, gyermekbibliakör, ifjúsági óra, Nikodémusok órája, Középkör, Luther-olvasókör, nőegylet, istentisztelet. Mindenkit ösztönzök arra, hogy vizsgálja meg, melyik körhöz tudna csatlakozni. Mindenki tapasztalja meg személyesen, milyen is egy-egy ilyen alkalom. Buzdítsa saját családtagjait is ugyanerre.

>>

>> Ma a csatlakozás és a betekintés online módon is működik, így ki sem kell mozdulni az otthonunkból, csak a linkre kell kattintani.
(További részletek: https://rakoskeresztur-lutheran.hu)

Jézus arra is buzdít minket, hogy rejtegetés helyett használjuk a talentumainkat. Te „elásod" vagy használod a talentumodat?

„Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van. A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás." (*Máté evangéliuma 25,29–30*)

Cselekedeteinkkel járuljunk hozzá, hogy gyülekezetünk élő, növekvő és megfiatalodó közösség legyen, ahol az Istentől kapott talentumainkkal, egymás terheit hordozva, örömmel vállalunk feladatokat Krisztus egyházának építésében!

SZOLGÁLATAINK 2021. NOVEMBER. 1.–2022. FEBRUÁR 28.

KERESZTELÉS
Neumann Szofi, Ormándy Noémi, Ormándy Dominik, Kovács Kira

ESKETÉS
--

TEMETÉS
Kovács Mihály (86), Czuczor Józsefné sz. Vinklár Erzsébet (82), Bácskai Károlyné sz. Zima Mária (88), Chikán Márton Rezső (39), Dörnyei Imréné sz. Stefán Melinda (64), Vajda Lajosné sz. Kozmits Erzsébet (86), Willi Jánosné sz. Szögi Dalma (76), Horváth Imréné sz. Altziebler Katalin (92), Mihály Józsefné sz. Kovalcsik Katalin (82), Gottschall Károly (67), Gyarmathy Dezső (85), Schilt Ferencné sz. Tuskán Veronika (87)

BÖJT ÉS HÚSVÉTI PROGRAMOK

BÖJTI ISTENTISZTELETEK:
Rákoskeresztúr, Bakancsos utcai gyülekezeti terem:
március 10. 9.30 óra **március 17. 9.30 óra** **március 24. 9.30 óra**
március 31. 9.30 óra **április 7. 9.30 óra**

NAGYHÉT
Passióolvasás:
április 11. hétfő 18 óra – Rákoskeresztúr **április 12. kedd 18 óra – Rákosliget**
április 13. szerda 18 óra – Rákoscsaba

NAGYCSÜTÖRTÖKI ISTENTISZTELET ÚRVACSORÁVAL
április 14. 18 óra – Rákoshegy

NAGYPÉNTEKI ISTENTISZTELETEK ÚRVACSORÁVAL
április 15. 9 óra Rákoscsaba, 9 óra Rákoshegy, 11 óra Rákosliget, 11 óra Rákoskeresztúr PASSIÓOLVASÁS 18 óra Rákoskeresztúr

HÚSVÉTVASÁRNAP április 17.
HAJNALI ISTENTISZTELET reggel 5 óra – Rákoskeresztúr
ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK ÚRVACSORÁVAL 9 óra Rákoscsaba, 9 óra Rákoshegy, 11 óra Rákoskeresztúr, 11 óra Rákosliget

HÚSVÉT MÁSNAPJA április 18. hétfő
ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK ÚRVACSORÁVAL 9 óra Rákoscsaba, 9 óra Rákoshegy, 11 óra Rákoskeresztúr, 11 óra Rákosliget

KONFIRMÁCIÓ április 24. ÜNNEPI ISTENTISZTELET: 11 óra – Rákoskeresztúr

A hétfő gátjai

Ne hagyd bezárnom zúgó ünneped
huszonnégy óra börtönébe –
egyetlen napból ácsol kalodát,
ki csupán akkor hallgat Istenére.

Hetenként egyszer lehetek-e hű
ahhoz, ki életét kötötte hozzám?
S ki meghalt értem, s úgy lesz életem,
annak zászló e pár órányi foszlány?

Egy napba zártan megsápad az ünnep:
szánandóbb lesz, mint szürke társai,
A többi teljék ennek erejével –
igaz valóját hét nap tárja ki!

Ha zúg az élő víz, a tiszta árnak
nyílj meg szív, lélek, tárulj értelem!
Mosd el a Hétfő gátjait, Vasárnap,
hogy ünnep legyen egész életem!

Bodrog Miklós

Cser Barnabás 3.a
Podmaniczky János
Evangélikus Általános Iskola

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség
1173 Budapest, Bakancsos utca 2.
Nagyné Szeker Éva lelkész tel.: (+36 20) 824-8021
e-mail: eva.szeker@lutheran.hu
rakoskeresztur@lutheran.hu
https://rakoskeresztur-lutheran.hu
Számlaszám: 11717009-20004934
Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva
Szerkesztette: Mirák Katalin
Grafikai terv és tördelés: Szetlik Péter Tibor
Nyomdai kivitelezés: Ook-Press Kft.

Gyülekezeti terjesztésben
és használatra

Nemzeti Együttműködési Alap

A Kereső Szó megjelenését a Nemzeti Együttműködési Alap támogatja